

gruppe- eller klubvirksomhed), for hvilke der er opstillet en række ret detaljerede regler. På samme måde er der opstillet en række betingelser som forudsætning for, at en forening kan opnå lokale-anvisning og -tilskud.

Det må i forbindelse hermed taget i betragtning, at der under socialministeriet godkendes tilsvarende virksomhed for børn og unge som socialpædagogiske fritidsforanstaltninger i form af fritidsklubber for børn og unge mellem 7 og 14 år, ungdomsklubber for unge mellem 14 og 18 år, byggelegepladser o. lign. Ud over dette tilbydes der børn og unge fritidsvirksomhed i form af projekt-huse, al-huse og aktivcentre, sommerlejre, ø-lejre o. lign., der modtager støtte dels fra kulturministeriet, dels – fortrinsvis via forsøgsbevillingen – fra undervisningsministeriet. Herudover tilbydes der i en række kommuner fritidsvirksomhed foranstaltet af kommunen i samarbejde med skoler, foreninger eller lignende og opretholdt på kommunal basis uden refusion fra staten. Endelig har en del kommuner indført særlige tilskudsordninger uden statsrefusion til dele af det frivillige foreningsarbejde.

Uanset at der stort set udøves samme aktiviteter i de forskellige virksomhedsformer, er der således tale om økonomisk ulige vilkår afhængig af, hvilken form man har indrettet aktiviteten under. Den virksomhed, der henhører under en lovgivning – enten under fritidsundervisningsloven eller under lov om social bistand for så vidt angår socialministeriets klubber – udgør målt i aktivitetstimer kun en mindre del af den samlede virksomhed for børn og unge.

Med lovforslaget har man ønsket at sikre, at aktivitet af samme art får en ligelig behandling uanset initiativtager, og uanset om aktiviteten tilrettelægges i institutionsform – f. eks. som fritids- eller ungdomsklub – i børne- og ungdomsforeninger, i løsere organisatoriske rammer eller i form af enkeltstående, tidsmæssigt afgrænsede aktiviteter.

I overensstemmelse hermed er der i forslaget tilstræbt en forenkling af tilrettelæggelsesformerne ved at lempe betingelserne og opstille fælles betingelser for den fritidsvirksomhed for børn og unge, der kan omfattes af bestemmelserne, samtidig med at rammer er foreslået så vide, at hele den virksomhed af beslægtet art, der har ligget uden for den gældende fritidsundervisningslovs rammer, vil kunne omfattes af bestemmelserne.

Aldersgrænserne for deltagelse i de forskellige former for virksomhed foreslås ophævet, således at 25 års grænsen generelt er den afgørende såvel for tilskud til virksomheden som for berettigelsen til lokaleanvisning og -tilskud, jfr. nærmere om al-

dersbetingelserne i almindelige bemærkninger, afsnit 6.

I den gældende lov er det en godkendelsesbetingelse, at kommunen yder tilskud svarende til den resterende del af udgifterne ved interessegrupperne for børn og unge, og at stats- og kommunetilskud til ungdomsklubvirksomhed tilsammen udgør mindst 80 pct. af de tilskudsberettigede driftsudgifter.

Det er således sikret, at deltagerne i interessegrupper for børn og unge alene betaler et indskrivningsgebyr til administration m. v., men i øvrigt deltager gratis i virksomheden, medens klubmedlemmerne maksimalt kan komme til at dække 20 pct. af driftsudgifterne.

I lovforslaget har man undladt at fastsætte bestemmelser om størrelsen af kommunernes tilskud til virksomheden og principperne for ydelse af tilskuddet. Baggrunden herfor er bl. a., at der sideløbende med tilskudsbestemmelserne i henhold til kapitel II i den gældende lov på kommunal basis er opstået en række betalingsordninger med faste tilskud til foreningerne uden hensyn til deres faktiske udgifter. Sådanne tilskud, baseret f. eks. på antal medlemmer i foreningerne, må dog anses for mindre tilfredsstillende for foreninger med intensiv virksomhed og mange aktiviteter og kan opfordre til at splitte de mest aktive foreninger i flere foreninger med hver sin aktivitet for derigennem samlet at opnå større støtte.

Ved i lovforslaget at lægge hovedvægten på aktiviteten uden hensyn til dens organisatoriske rammer er der åbnet mulighed for, at tilskuddet vil kunne knyttes til aktiviteten, f. eks. i form af et beløb pr. aktivitetstime, der eksempelvis vil kunne fastsættes til én times forud planlagt aktivitet med et fastsat antal deltagere, således at færre deltagere giver et lavere tilskud. Kommunerne er dog frit stillet med hensyn til, hvilket tilskud der ydes, men den ovenfor foreslåede ordning vil kunne sikre den ligelige behandling af alle initiativtagere, som er forudsat i bestemmelserne om, at kommunens tilskud skal ydes efter generelle retningslinjer. En sådan ligelig behandling af initiativtagere vil ikke nødvendigvis hindre kommunen i at foretage en vis prioritering mellem forskellige arter af aktiviteter, og der vil således være mulighed for at tilgode særlige arter af aktiviteter. Men det må samtidig sikres, at det samlede tilbud er tilstrækkeligt alsidigt – i overensstemmelse med det konstaterede behov – således at f. eks. visse arter af aktivitet ikke principielt udelukkes fra at modtage støtte overhovedet.